

1)

**ME U18 „99, 2000“
Šoproň (Maďarsko)
5.8. – 13.8. 2016**

2) **Nominace:**

Voráčková Veronika (USK Praha)
Brabencová Kristýna (USK Praha)
Vitulová Tereza (SŠMH Brno)
Tomancová Barbora (SŠMH Brno)
Šotolová Karolína (Studánka Pardubice)
Natabou Isnelle (Sokol Hradec Králové)
Rašková Natálie (SBŠ Ostrava)
Kopecká Anežka (BK Havířov/SBŠ Ostrava)
Smutná Adéla (SBŠ Ostrava)
Rylichová Anna (BK Lokomotiva Trutnov)
Pospíšilová Julie (Trojans, USA)
Kubíčková Anna (SBŠ Ostrava)

Realizační tým: Trenér: Ken Scalabroni
Asistent: Mgr. Viktor Pruša
Vedoucí družstva: Jakub Večerka
Masér: Tomáš Roman
Fyzioterapeutka: Anna Neklanová
Lékař: MuDr. Pavel Říman

3) Přehled výsledků ČR, konečné pořadí

Základní skupina:

Slovensko x ČR **57:73** (14:26, 26:44, 45:63)

ČR x Rusko **64:53** (23:14, 38:29, 50:40)

ČR x Litva **71:60** (18:11, 34:27, 48:40)

V základní skupině jsme skončili na 1.místě a s bilancí 3/0 postoupili do osmifinále.

Osmifinále:

ČR x Bosna a Hercegovina **75:55** (16:10, 23:20, 52:36)

Čtvrtfinále:

Švédsko x ČR **43:71** (9:21, 14:38, 28:52)

Semifinále:

ČR x Belgie **49:63** (16:8, 23:28, 37:44)

Francie x ČR **55:48** (21:12, 32:23, 43:39)

Konečné pořadí ME:

1. Belgie
2. Srbsko
3. Francie
4. **Česká Republika**
5. Maďarsko
6. Španělsko
7. Slovinsko
8. Švédsko
9. Chorvatsko
10. Itálie
11. Rusko
12. Bosna a Hercegovina
13. Lotyšsko
14. Litva
15. Turecko
16. Řecko

4) Příprava

Příprava byla zahájena 18. Května prvním srazem na Folimance. Počínaje prvním soustředěním jsme najeli na tréninkový cyklus *čtvrtek-neděle*. Ten jsme realizovali téměř beze změny i v rámci zápasové přípravy, a to každý týden až do odjezdu na ME 2017 v Šoproni. Vyjímkou byly pouze dvě delší tréninkové pauzy mezi kempy Ostrava - Pardubice v červnu (10 dní) a Krkonoše - Brno v červenci (8 dní). Kromě těchto dvou případů, kdy se hráčky dostávaly o něco déle zpět do tréninkového tempa byl rozsah přípravy dle mého názoru zvolen vhodně. Z pohledu tréninkových dávek byla jejich pravidelnost současného budování týmového ducha důležitým aspektem fungování tohoto výběru.

Kompletně jsme tedy absolvovali 8 srazů – 5 VT (22 tréninkových dní), 2 mezinárodní turnaje v Praze (Prague Open), ve Francii (Fougeres) a dvě sparing utkání v Chorvatsku (Slavonski Brod). Součástí zápasové přípravy byly také dvě tréninková utkání proti reprezentaci U17 na kmepech v Pardubicích a Krkonoších.

Zápasovou přípravu jsme odehráli s bilancí 4-4 (dvě turnajové prohry s Belgií a dva sparing zápasy s domácím Chorvatskem). Naopak jsme porazili dvakrát účastníka A-divize Turecko a po jedné výhře proti silné Francii a Chorvatsku. Zmínit je potřeba také 2 tréninkové výhry proti mladším kolegyním z U17.

Průběh jednotlivých reprezentačních srazů poznamenala do určité míry dílčí zranění Raškové (pata, 4 týdny) a Brabencové (kotník, 10 dní). Prakticky od začátku byla avizovaná neúčast Šípové (vazy koleno) a měsíc před šampionátem se připojila Voráčková (účast na ME žen).

5) Zhodnocení herního výkonu družstva:

Jelikož se jednalo o ročník, který se stal v takřka totožném složení mistry Evropy v kategorii U16 a následně obsadil 5. Místo na MS v kategorii U17, dal se tomuto výběru poměrně vysoký kredit z pohledu ideálního herního výkonu družstva. Především v přípravě však měla zápasová výkonnost hodně kolísavou tendenci. Družstvo bylo hodně individuálně laděné a vzhledem k tomu, že se jednalo o hráčky, které hrají prim ve svých klubech, bylo základním problémem týmové pojetí a kolektivní přístup na obou polovinách hřiště. Do šampionátu se však družstvo podařilo přesvědčit o zvolené herní filozofii, což se poté také projevilo na šampionátu - herně i výsledkově.

útok

- Dominovali sety založené na „motion offense“ útoku s řetězovými clonami dohrávané s pivoty v „high post“ postavení
- Důraz na maximálně kolektivní útočné řešení (tzv. „Point five“ filozofie – všichni hráči by měli být v kontaktu s míčem a hledá se otevřená-ideální střela v zakončení)

Zipper – akce založená na staggered cloně a následné off ball cloně do střelců nebo curl řešení po clonách do spolupráce s dlouhými hráči

„Chest“ – využití clon od míče pro slabostranný cut a následné staggered clony pro střelce, v případě, že se nenabízela zajímavá pozice pro střelu nebo průnikovou hru – opět spolupráce s pivoty v horním postavení

„Horns“ – klasický flexový systém z výchozí pozice postů v horním postavení

“50” - situace middle pick n roll (tzv. “spain pick n roll”) s dohráním screen for screener pro dlouhého hráče.

“Isolation” - herní set směřovaný převážně pro Voráčkovou v situaci 1x1 za současného vyklizení vymezeného území. Vzhledem k tomu, že hrála na pozici 4 měla v této herní činnosti často velkou výhodou v těchto matchupech.

clona na hráčku s míčem z postavení dvou pivotů v horním postavení – následně dohráno clonou mezi pivoty (pozice 4 pop-out pro střelu z dlouhé vzdálenosti, druhý pivot odrolováním do low post postavení)

3 systémy proti **zónové obraně**, 2 systémy proti **zónovým presinkovým obranám**

dva zadní auty, dva auty z postranní čáry (transformace všech systémů v postupném útoku pro dohrání autů z postranní čáry)

“Weak, strong” -2 způsoby dohrání přechodové fáze

obrana –

- snaha o celoplošnou obranu hráčů z perimetru (především na pozici 1)
- V osobní obraně od poloviny hřiště byl kladen důraz obranu hráče s míčem (1x1) s pravidlem nepouštění najíždějícího hráče do středu hřiště. Základní obrannou filozofií byla pak eliminace jednoduchých košů po dvojtaktech z vymezeného území – tzv. pack line defense založená na help-recover systému se snahou nutit soupeře zakončovat těžkými střelami ze střední a dlouhé vzdálenosti a nedovolit zakončení z krátké vzdálenosti
- na slabé straně (vidět hráče s míčem i svého hráče) v případě nutnosti výpomoc a rotace dalších hráčů
- řešení situace pick'n'roll – v návaznosti na zvolený typ osobní týmové obrany jsme využívali variantu contain se snahou obránce o skinny up (dostat se přes clonu a tlačit k postranní čáře. Výpomáhající dlouhý hráč potom byl zodpovědný za zastavení nájezdu pod koš – raději těžký stop jump než dvojtakt
- variantou pro změnu herního rytmu z pohledu obrany byla zónová obrana 1-3-1, na šampionátu jsme ji použili v několika zápasech. Použití s Voráčkovou v horním postavení se jevilo jako velmi zajímavá alternativa.

• pozitiva –

- Bojovnost, odhodlání a chuť vítězit
- snaha o kolektivní pojetí hry – hledání ideální pozice pro zakončení (3. Nejlepší celek v týmových asistencích na ME (17,4 APG)
- výkonnová stabilita (na celém šampionátu jsme neodehráli prakticky zápas, ve kterém bychom naprosto propadli)
- individuální růst hráček – Veronika Voráčková (5. nejlepší doskovač šampionátu, 4. Nejlepší “assist player”, 4. Nejužitečnější hráč ME) zvolená do All-star pětky celého šampionátu!
- Dokázali jsme využít výškový potenciál družstva - Nejlepší celek v počtu doskočených míčů na šampionátu (48,9 RPG)
- - ztráty - ve statistikách ME figurujeme jako družstvo s třetím nejmenším počtem ztrát (15,9 TOPG)

negativa –

- občasná psychická nerovnováha a labilita
- absence rychlého protiútoku, která se projevila především v klíčových duelech o medaile

- zbavování se zodpovědnosti, alibismus, který se projevoval především častým spoléháním se na Veroniku Voráčkovou ve všech herních činnostech
- malá kreativita z pohledu volby útočných řešení, spacingové postavení v situacích tzv. mezihry, kdy se nehraje nebo nevyšel útočný set
- Častá volba špatných rozhodnutí najíždějících hráček – nesprávná reakce na postavení obrany a vytváření otevřených střeleckých pozic
- Menší důraz a efektivita při řešení clon na míč z pohledu útoku
- malá iniciativa rozehrávaček při organizaci hry a zahajování přechodové fáze - časté přenechávání odpovědnosti při pressingových systémech soupeře, málo komunikativní
- špatný pohyb bez míče, především ve chvílích kdy bylo družstvo pod tlakem
- nízké procento střelby trestných hodů - až 14. Místo (64,9%)

5) Postřehy z herního výkonu ostatních družstev:

- časté zařazování různých typů zónových obran na delší časové intervaly - převládal zónový obranný systém 2-3, kterému často předcházeli i zónové presinkové systémy. Často se vyznačovali tímto herním projevem týmy s menším výškovým průměrem.
- oproti minulému roku se z mého pohledu lehce přitvrdilo a přidalo se na agresivitu v osobních soubojích, na což bychom především s naší mentalitou měli hráčky připravovat (zápasy s Belgií a Francií toho byly v některých fázích důkazem). Právě v tomto kontextu působíme někdy spíše zakřiknutě až bojácně.
- vítězí taktika nad individuálními činnostmi jednotlivých hráček. Týmy resp. Hráčky jsou ve valné většině velmi pevně svázané zvoleným útočným systémem. (např. Španělsko, Francie velmi markantně). Díky této až strojové systémovosti v útoku však některé zápasy postrádají živelnost a individuální development hráček.
- v mezinárodním kontextu se již velmi těžce hraje bez podkošových hráček - týmy, které tento rok sestoupili do divize B je k dispozici neměly (Řecko, Litva) a v konečném důsledku na tuto skutečnost doplatily
- z mého úhlu pohledu musím konstatovat, že celková úroveň a kvalita jednotlivých zápasů a týmů byla slabší než minulý rok

6) Zhodnocení výkonnosti jednotlivých hráček:

- obecně k hráčkám : v porovnání s loňským ročníkem jsme disponovali větší **vyrovnaností naší lavičky** a s výjimkou tří zranění resp. Pozdějším připojením Voráčkové jsme měli kompletní širší nominaci, ze které jsme volili optimální sestavu pro ME.
- Na postu **rozehrávaček** jsme se potýkali se slabší organizací hry, přestože anticipace a volba rozhodnutí z pohledu útoku byla ve většině zápasů velmi slušná. Určitě jsme potřebovali víc sebevědomí a komunikace směrem k hráčkám, především vokálně. Při tlaku obrany jsme se často zbavovali zodpovědnosti. Což při zahajování přechodové fáze musí být samozřejmostí.

- Co se týče **křidel**, tam jsme měli hodně útočných a sebevědomých typů, které se střelecky prosazovaly jak jsme potřebovali. Bohužel v zápasech o medaile přišel lehký útlum a diametrálně odlišné pozice k zakončení, které vycházely z faktu, že jsme si žádné komfortní z nich nebyly schopni ve větší míře vytvářet.
- **Pivotky** typově a herním stylem zapadaly do konceptu hry, z pozice 4 jsme využívali spíše hry čelem do koše. Kombinace Vitulová resp. Tomancová (5) s Voráčkovou (4) byla velmi účinná, jak útočně tak obranně.

7) Statistické ukazatele:

Body na zápas	64,4 bodů na zápas	6. místo
Obdržené body	55,2 bodů na zápas	8. místo
Střelba za 3 body	28,1%	7. místo
Střelba za 2 body	39,1,%	11. místo
Střelba TH	64,9%	14. místo
Zisky	9,9	6. místo
Ztráty	15,9	14. místo
Asistence	17,4	3. místo
Doskoky celkem	48,9	1. místo
Doskoky útočné	16,9	3. místo
Doskoky obranné	32,0	2. místo

8) Zhodnocení práce RT:

Realizační tým se již znal z minulého reprezentačního roku a možná také proto fungovala vzájemná spolupráce bez problémů. Všichni členové RT přesně věděli co od sebe očekávat a co je náplní jejich práce - pracovali ve vzájemné symbióze. Myšleno samozřejmě jak po lidské tak sportovní stránce.

9) Zdravotní zpráva:

10) Poznatky, návrhy, doporučení:

- v čem kromě mentální připravenosti na výkon (hráčkám chybí sebevědomí a odhodlání) zaostáváme je také snaha hrát kontaktní basketbal („dostat ránu,

ale také ji umět vrátit“). Projevuje se především v důrazu při clonách a při obranném doskakování v situaci „box out“.

- Dalším aspektem je spolupráce křídlo-post, ve které máme velké rezervy, ale která je pro úspěch v kontextu evropského měřítko důležitá (nejedná se jen o spolupráci jako takovou, ale i o dělení si ideální pozice dlouhých hráčů a snaha „chtít míč“).
- **Spacing** – udržovat na útočné polovině správné postavení vzhledem k míči a vzhledem ke spoluhráčům je naprostý základ a prerekvizita pro každý útočný systém. Bohužel pokud útok nevychází ze „systému“, hráčky mají problém být ve správných pozicích resp. nebezpečných pro soupeřovu obranu a navzájem se nevidí
- s tímto bodem souvisí fakt, že z hráček je mnohdy cítit až **nezdravá systematickosti (svázanost systémem)**. Jinými slovy: „Co hrát, když není zahlášená akce? a s tím spojené špatné rozhodnutí v následných herních situacích. Hráčky jsou relativně dobře připravené přemýšlet v herních setech, ale už neví z jakého důvodu je hrají, co systém nabízí a reakce při odlišných obranných řešeních. Je to pro ně tedy potom lokomoční záležitost z bodu A do bodu B.
- Menší komplexnost hráček, která má často za příčinu jednotvárnost v zakončení – některé hráčky mají již v tomto věku pevně stanovené své úkoly a „role“ v rámci klubů. Tato brzká specializace potom ale značně omezuje portfolio a variabilitu zakončení, které mohou nabídnout (např. Někdo hlavně obránce, pouze střelec z dlouhé vzdálenosti, někdo zakázáno střílet atd.)
- **pohyb bez míče** - těžko říct, zda-li tento fakt vychází z individuálního „nechtění či lenosti“ hráček, každopádně nejsme často schopni se technicky správně a vůbec kompletně nabídnout pro míč, nemluvě o pohybu bez míče kterým se dostaneme do útočně komfortní a zajímavé pozice.
- **Individuální činnosti jednotlivců** - variabilita zakončení v tréninku a v podmínkách zápasu je diametrálně odlišná. Především v situacích 1x1 máme problém překonat svého obránce do takové míry, abychom donutili obranu reagovat a tím vytvářely otevřené pozice pro další hráče. Tuto herní situaci jsme nuceni řešit především když obrana přečte, nascoutuje náš útočný systém a je potřeba být kreativní.

V Brně 4.9. 2017

RT U18 ČR

Vypracoval: Mgr. Viktor Pruša